

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 34Csp/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120204801
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Nemešová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7120204801.3

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnom spore žalobkyne: V., nar. XX.X.XXXX, bytom V., zastúpená IURISTICO s.r.o., so sídlom Cimborkova 13, 040 01 Košice, IČO: 36 588 041, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, v spore o zaplatenie 839,91 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie **zastavuje**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala dňa 26.3.2019 na Okresnom súde Košice I v spore vedenom na súde pod sp. zn. 34Csp/17/2019 vzájomný návrh, ktorým žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 839,91 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % od druhého pracovného dňa nasledujúceho po doručení vyjadrenia a vzájomnej žaloby do zaplatenia.
2. Okresný súd Košice I uznesením zo dňa 20.2.2020 konanie vedené pod sp. zn. 34Csp/17/2019 zastavil a vzájomný návrh žalovanej vylúčil na samostatné konanie. Výrok rozhodnutia týkajúci sa vylúčeného vzájomného návrhu nadobudol právoplatnosť dňa 24.2.2020.
3. Podaním zo dňa 26.5.2020 žalobkyňa zobrala žalobu v celom rozsahu späť. Navrhla vzhľadom k skutočnosti, že v konaní doposiaľ neboli vykonané žiadne procesné úkony a žiadnej zo strán sporu trovy konania nevznikli, aby súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej zo strán neprizná nárok na náhradu trov konania.
4. Podľa ust. § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.
5. Podľa ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.
6. Podľa ust. § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.
7. V súlade s citovaným zákonným ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie zastavil na základe dispozitívneho úkonu žalobkyne, ktorým zobrala žalobu v celom rozsahu späť. Súd nezisťoval stanovisko žalovaného k späťvzatiu žaloby, nakoľko k späťvzatiu došlo pred otvorením

predbežného prejednávania sporu resp. pojednávania, preto by aj jeho prípadný nesúhlas bol právne neúčinný.

8. Podľa ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zavinil. Ak v sporovom konaní dôjde k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je súd povinný skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v spore požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom, či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). Inak povedané, ak žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného, pretože po začatí sporu žalovaný zaplatil to, čoho sa žalobca žalobou domáhal, tak zastavenie konania procesne zavinil žalovaný. Ak žalobca zobral žalobu späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda procesné zavinenie nie je možné pričítať žalovanému, znáša trovy žalovaného žalobca.

11. Ustanovenie § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyžaduje zodpovednosť za zavinenie sporovej strany, ktorej procesný úkon má za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia sa zisťuje tak len z procesného hľadiska.

12. Podľa Čl. 4 ods. 1, 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

13. Podľa Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

14. V danom prípade súd zastavil konanie pre späťvzatie žaloby žalobkyňou, teda na základe jej dispozičného úkonu. Aj keď žalobkyňa v späťvzati neuviedla dôvod späťvzatia žaloby, z obsahu spisu je zrejmé, že v danom prípade nejde o reakciu na správanie žalovaného, a teda nie je možné procesné zavinenie pričítať žalovanému. Žalovaný by tak mal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu v súlade s ust. § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovanému však žiadne trovy v súvislosti s prebiehajúcim súdnym sporom nevznikli.

15. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

16. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/5/2017, v ktorom tento uviedol nasledovné: „Dovolací súd považuje za potrebné dodať, že

princípu rozumnosti v práve (princíp „zdravého rozumu“) chrániaceho hodnotu racionality, vyvoditeľného z idey právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a tiež princípu efektivity vyplývajúceho z Čl. 17 CSP, nezodpovedá taká interpretácia a aplikácia ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 CSP, výsledkom ktorej je rozhodnutie súdu obsahujúce výrok, že strana sporu má nárok na náhradu trov konania, hoci je v čase rozhodovania súdu zrejme, že jej žiadne trovy nevznikli a už ani vzniknúť nemôžu, a tiež následné rozhodnutie súdu obsahujúce výrok, že strana sporu je povinná zaplatiť druhej strane náhradu trov konania vo výške 0,00 €. Takéto výroky sú za danej situácie rozporné a nerešpektujúce zásadu podľa ktorej z nemožného právo (nárok, záväzok) nevznikne, resp. že k nemožnému sa neprihliada (impossibilium nulla obligatio est - nemožné nezakladá záväzok - D 50,17 185 - Celsus). Odporujú zároveň všeobecnému poznaniu, že „z ničoho nič nevznikne“ (Lukretius). Navyše rozhodnutie súdu ukladajúce povinnosť plniť, ktoré je v skutočnosti rozhodnutím o uložení povinnosti neplniť (resp. rozhodnutie ukladajúce povinnosť plnenia a zároveň neplnenia), oslabuje autoritu súdov a dôveryhodnosť výkonu súdnictva.“

17. Súd preto s použitím Základných princípov Čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa ust. § 262 Civilného sporového poriadku o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.2.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, že konanie zastavil a žalovanému náhradu trov zastaveného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v zmysle ust. § 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.